

*Iusti C
fio anti
res fuc
ri Mar
& Chi
ni.*

*Tunc fre
quentiores
divini
Verbi visio
nes.*

Ruper.

*Duo
rum o
Chri
comis
tium.*

Ruper.

*Machabae
rum marty
ria validio
res clamores
Christum
parturientis
Ecclesia.*

Nu.

Rupe

s. Cypri.

Ruper.

S.

*ut devoraret. Unde Rupertus subdit cap. Ruper.
29. Mater autem, quæ & novissima post con
sumpta est, in mortibus omnium, in dolori
bus singulorum abundantius doluit, & altius
clamavit. Itaque saltem in una matre illa per
pende de universa dierum illorum Ecclesia,
quam congruum, quam divini horroris ple
num fuerit, vel sit mysterium, Draconom tot
capitum stetisse ante mulierem in utero haben
tem, scilicet venturum Christum fide expe
ctantem, ut filium ejus devoraret, ut fidem
promissionis de corde ejus auferret. Sed lu
culentius adhuc idem Rupertus lib. 10. de
victo. verbi cap. 1. premens illud Pauli ad
Heb. 11. Sancti per fidem vicerunt regna, ad Heb. 11.
&c. Sic loquitur: In Sancto victorum ejus
modi concilio, in fortium talium exercitu Ruper.
inlyto, libenter apicimus bellatores Macha
baeos, Judam & fratres ejus ac socios, quo
rum bellica virtus, quorum labores, & cer
tamina gloria Christum Salvatorem nobis
quodammodo pepererunt: quia gentem suam,
de qua Christus nasciturus erat, & natus
est, cum eam gentes delere vellent, ma
gnanimitate defenderunt; non aliter planè,
quam ærumnas, labores, cruciamenta, &
mortem pro vera religione perferendo. Dein
de cap. 2. ad illa ejusdem Apostoli verba;
Egentes, angustiati, afflicti, in solitudini
bus errantes, in montibus, & speluncis, &
in cavernis terra; ita loquitur præcla
rè: Et ista perpendens, grates profundas
agit afflictæ illorum fidei: quia veraciter in
doloribus pepererunt nobis, parturierunt ani
ma illorum omni seculo aeternæ fructum sa
luti, nativitatem Jesu Christi veri, & aet
erini Salvatoris.*

*1345 Quid de Machabæis dicam, qui
Christi incarnationi fuerunt viciniores? De
sæviit quidem adversus illos vehementius
rufus Draco per Antiochum, & alios crue
tissimos tyrannos, ut irritum fieret promissio
nis Dei verbum, ait Rupertus lib. 9. de Vi
cto. verbi cap. 15. Septem fratres Macha
baeos, & matrem eorum crudelissime inte
remittit, cute capitis cum capillis detraicta;
Odio scilicet certo (ut loquitur S. Cypri
de exhortatio. marty. cap. 11.) nam cum ca
put viri Christus sit, & caput Christi Deus,
qui caput laniabatur in Martyre, Deum, &
Christum persequebatur in capite. Porro
cruciamenta haec, & martyria clamores erant,
& clamores excitabant validissimos, eò va
lidiores, quò Christi generatio & ortus vi
cinior erat: ut censeretur ab angustiis, &
martyrii tormentis nata proles illa divina.
Perbellè Rupertus cap. 28. de illius tempori
ris Ecclesia laboribus attrita, & martyrii
dilacerata: Clamabat mulier in utero habens,
& parturiens clamabat Ecclesia temporis il
lius, fidem & spem in verbo promissionis ha
bens; & cruciabatur ut pareret, id est, desider
abat, & desiderando fatigabatur, ut promis
siones suas de semine Abræ Deus adimple
ret. Clamabat præsertim virago illa, mulier
fortis Machabæorum mater, in qua clamo
res omnes audiebantur adunati, non solum
septem filiorum Martyrum, quos ante pa
ssionem suam præmisit, sed universæ illius
Ecclesiæ, cuius personam agebat; & quidem
diris illis cruciatis, & supplicis non tan
tum filios septem generavit, & peperit Deo,
sed quodammodo Christum ipsum; quem
Draco immanissimus ore hians expectabat,*

*1346 Accedat tandem exoptatissima ver
bi divini incarnatio: Christus aeternus Dei Mater Christi
filius ex Maria Virgine genitus est. Num
sum conce
quid, absque doloribus, & cruciamentis? p. non si
ne martyrio.
Numquid sine Deigenitricis martyrio? Cer
tè certa fide docemur, Reginam Virginem
Dei matrem eniam esse, factamque puer
ram sine dolore, sine gemitu, sine diru
ptione uteri, sine claustris virginalis apertio
ne. Cæterum dolores, & cruciatus, quos
in partu fugit, ad Christi in utero suo con
ceptionem præsenit multò acerbiores; ita
ut martyrium pro Christo subiisse quodam
modo dicenda sit, illud ipsum, quod cum
filio Crucis suffixo subiisse stans juxta Cru
cem. Sic delicate, & pie meditabatur S.
Bernardinus Senensis tom. 3. Ser. 6. arti. 2. S. Bernard.
cap. 1. Hæc virgo se obtulit ad illam in
estimabilem mortem & ad illud ineffabile incen
dium, quo in ipsa Christi conceptione tota fuit
succensa. Si enim anie hoc ipsa præ ceteris
fuit prompta ad exponendum se omni morti, &
martyrio proper Deum, quanto incomparabi
lius in hac hora? Subexit deinde: Virgo cum
Christo crucifixa est in hora hujus concep
tionis. Et concludit: In signum quidem quad
crucifixa crucifixum concepit, ordinavit sum
ma sapientia Dei, quid eadem die Christum
concepit, quo etiam fuit passus. Cernis
qua ratione martyrium Crucis pertulerit
Dei Mater ante ipsam Filii sui incarnationem?
Ad communem hominum concep
tionem præcedunt deliciæ & voluptates: in
partu autem dolores carnifices adsunt, &
angustiae undique: at vero in Christi con
ceptione*

ceptione labores, ærumnæ, cruciamenta, &
martyria præcesserunt, vel in ipsa Deigenitri
ce: in partu vero nullus dolor concutit partu
rientem, nulla scissura infestat aut contristat.
Ut utique intelligamus ideò Christum Domi
num in utero matris generatum, quia marty
ria præcesserunt. Vere illum appelles marty
rii, & Martyrum anteriorum prolem divinif
simam. Vide quæ diximus supra lib. 2. cap. 6.
& vide num. 1301.

P A R S T E R T I A

De Ecclesiæ Christianæ persecutionibus, post Christum
natum, ad usque mundi interitum.

C A P U T I.

De persecutionibus à Christo recens nato, ad
Neronem usque.

*1347 Vix mundi Liberator & Magister,
Martyrum Princeps, & ipse Martyr
Christus Jesus natus fuerat in stabulo Beth
leemico, in paupertate præfeps, & vilitate
pannorum, cum ecce tibi martyrii legem sta
tuit, libellum provocatorum in se ipso præfig
it, mortique jam ex tunc enunciavit, illus te
la provocat, seque ad conflictum parat. Sic
interpretor illud S. Petri Damiani pulchrum
effatum Ser. de Annunciatione: Egreditur
& cum paupertate; quia pannis vilissimis invol
latus & præsepio durissimo reclinatus, jam ex
tunc sanctissimis membris legem martyrii præ
figebat. Præfigebat quidem legem martyrii in
tenello corpulculo, quia jam Crucis marty
rium in illi stabuli ignominia non præsentie
bat modò, sed generosè subibat. Hoc n. il
lud est, quod Ilias prædicterat c. 9. de Chri
sto recens nato: Parvulus natus est nobis, &
Filius datus est nobis, et factus est principatus
super humerum ejus. Hebraicè jaled, id est, nu
per natus. Sed quid est quod de infante vix
nato subexit? & factus est principatus super
humerum ejus. Nonne ex interpretatione Au
gustini Serm. 17. de tempore, S. Leonis Serm.
8. de passione, S. Isidori de passione cap. 34.
Tertulliani cap. 10. libri sui contra Judæos,
& lib. 3. contra Marcio. cap. 18. quibus mul
ti ali applaudunt; principatus super humerum
Christi est Crux ipsa, crucisque martyrium,
quod in robusta jam ætate pertulit? Cur te
nello infanti Crux datur super humeros?
Num quid vel ab illa ætatu Crucem subiit,
crucisque tormenta, & necem? Ita plenè vi
detur esse. Unde pulchre S. Brixianus pre
mens illud Canti. 8. Sub arbore malo excitavi
te, ibi peperit te mater tua. sic fatur: pulchre
convenit in Christum: quia ita prompte ad Cru
cem accedit, itaque eam totâ viâ est amplexa
tus, ut sub ea natus esse videretur. Sed lucu
lentius S. Bernardus Ser. de vite c. 36. ad illa
Ilias verba: Crucem, quam imperii nomine si
gnificavit, nativitatî statim adjunxit, quia pro
fecto à nativitatâ exordio passio Crucis simili
exorta est. Non modicum enim pertinet ad com
mendationem rubicundæ passionis, quod Salva
tor noster in alieno loco, in media hyeme, in
medio noctis, in stabulo diversorii ex matre
paupercula natus est, licet ibi sanguis ejus effu
sus non fuerit. O quanta charitas! vix natus
est cali gloria, cali divitiae, cali dulciz
Jesu; & ecce recenti orpi Crucis ignominia,
infusus.*

Isai. 9. 6.

*Exinceps
subire ca
pit Crucis
martyrium.*

*Can. 8.
S. Brixia.*

S. Bernard.

1349

Quot occisi

*decim mille, tradunt Aethiopes, quos Abys
finos vocant, atque hunc numerum in Ca
none asserunt, & ritu suo ac more celebrant;
ut observat noster Salmeron tom. 3. tracta
tu 44. Trucidatos hosce parvulos ab Hero
de pro Christo, quem Tyramus inferendæ
neci quærebatur, extra omnem dubitationem
est: eos enim Ecclesia jam olim ut Martyres
veneratur; eosque titulo martyrii vere ac
simpliciter dicti, jam ab Apostolorum æta
te celebrat: Patres quoque passim, nomen
& decus martyrii præsæ dicti in illis agno
scunt, & absolutè nominant Martyres: cum
in odium Christi sint caesi pueruli isti, &
pueruli Jesu vitam sua morte quodam mo
do protexerint. Conveniebat quidem hæc
in usitata liberalitas nato Redemptori ut
infusus.*